

retfærdig, naar man idømmer Bøder, maa man tage et meget stort Hensyn til vedkommendes Formuesomstændigheder, og det glæder mig derfor ogsaa overordentligt at se et Forslag fra Udvalget i den Retning.

Naar disse Ændringsforslag ere vedtagne, som det er sandsynligt, at de ville blive, og Forslaget er ændret derigennem, indeholder det ikke noget stort Fremskridt i den bestaaende Tilstand, men paa den anden Side vil denne Lov, hvis den bliver vedtagen, hvad der jo er sandsynligt, ganske afgjort blive et Fremskridt fra den nu gældende Lov.

Ordføreren (Rottbøll): Jeg kan begynde med at takke den højtærede Minister for hans Udtalelser og skal for saa vidt rette mig efter ham, som jeg paa mine Medforslagsstilleres og egne Vegne tager tilbage Ændringsforslag Nr. 45. Derimod kan jeg ikke tjene Ministeren i at tage Ændringsforslag Nr. 46 tilbage, idet jeg ikke kan se rettere, end at naar man med Forsæt eller ved grov Uagtsomhed har gjort Skade paa Person eller Gods, saa skal man frakendes Retten til at køre det Køretøj, i alt Fald i nogen Tid. Jeg fastholder bestemt, at det er korrekt ikke at overlade dette til en Dommers Skøn.

Naar den højtærede Minister sagde, at det i og for sig ikke var ganske korrekt at paalægge Droske-Motorvogne en Afgift, for saa kunde man lige saa godt tage en Afgift af almindelige Drosker, saa er der den ikke ringe Forskel derpaa, at vi jo egentlig tage Afgiften for det Slid paa Vejene, som disse Køretøjer forarsage, og almindelige Drosker komme nu ikke saa forfærdelig langt ud paa vore Amtsveje, mens Motorvognene som Personbefordring kunne køre hele Landet rundt og ogsaa gøre det i temmelig stor Udstrækning.

Ellers skal jeg som sagt takke den højtærede Minister for hans Tilslutning til Ændringsforslagene og særlig rette en Tak til ham, fordi han saa varmt anbefalede det af mig under Nr. 32 stillede Forslag, som derved faar en noget større Udsigt til at blive gennemført.

Med Hensyn til de Udtalelser, som kom fra enkelte Medlemmer, skal jeg fatte mig ganske kort, da Tiden er saa fremrykket. Det ærede Medlem for 2den Kreds (Lewinsky) var jo i det hele taget venlig stemt overfor de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, men han og hans Partifæller syntes ikke, at man skulde

lægge Skat paa Automobilkørsel, fordi den vilde blive overført paa Forbrugerne. Ja, naturligvis: for saa vidt Drosker faa en Skat, kunde den jo overføres paa Forbrugerne, hvis der for Resten ikke stod den Bestemmelse, at Takster for Personbefordring skulle godkendes af vedkommende Kommunalbestyrelse. Dels af den Grund og dels paa Grund af, at der sikkert vil blive en meget stærk Konkurrence i dette Forhold, vil der neppe blive Tale om at flytte en saadan Skat over paa Forbrugerne.

Saa spurgte det ærede Medlem, om Byerne ere udelukkede fra at faa Del i denne Skat, der skal gaa til Amterne. Ja, Halvdelen skal efter Forslaget gaa til Amterne. For øvrigt have vi paa Udvalgets Vegne udtalt vor Villighed til at tage det paagældende Ændringsforslag under Overvejelse og ogsaa til at overveje det sammen med Ministeren, men saadan som det er affattet, vil det sige, at Halvdelen af Skatten gaar ind i Statskassen og altsaa kommer alle Statsborgere til gode saavel i By som paa Land, medens den anden Halvdel gaar til Amterne, som vedligeholde de Veje, der særlig slides paa.

Til det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (Piper), som ikke vilde gaa med til det lille Ændringsforslag, vi have stillet om at nedsætte Aldersgrænsen for Chaufførerne fra 20 til 18 Aar, vil jeg dog sige, at naar han mener, at de ikke lide nogen Skade ved at maatte vente, til de blive 20 Aar, saa tager han fejl. De lide Skade ved, at de ikke kunne komme ind i det Erhverv, de ønske at komme ind i, to Aar tidligere, men skulle søge andet Erhverv, som muligvis ligger ganske udenfor det, de egentlig ville vælge. Det er ganske sikkert, at det kommer ikke an paa, om man er 20 eller 18 Aar, men det, det kommer an paa, er den Paalidelighed, som den Mand er i Besiddelse af, man antager som Chauffør. Jeg tror ganske sikkert ikke, det ærede Medlem har Ret i sine Betragtninger over dette Spørgsmaal.

Til det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) maa jeg sige, at det er jo ret frugtesløst at argumentere mod det ærede Medlem, naar han selv indrømmer, at han endnu aldrig har hørt, at man er bleven overbevist i nogen parlamentarisk Forhandling af nogen som helst. Saa maa man paa Forhaand opgive det ærede Medlem, saa de gyldne Ord, jeg ellers kunde sige til ham, nytter det jo ikke at komme med, og jeg skal derfor